

TERJE VIGEN

STILLING GENERALSEKRETÆR ARBEIDSSTED LEGEFORENINGEN

FORBIFARTEN

Når skjønte du at du var blitt lege?

Da jeg dagen etter ankomst som vikar for bedriftslegen og kommunelegen i Glomfjord, like etter turnus, fikk brev fra Fylkeslegen om at jeg samtidig var konstituert i to vakante distriktslegestillinger.

Hva gir deg mest glede i jobben?

I min situasjon gleder jeg meg over å kunne være en del av et sekretariat som preges av stor innsats der alle bidrar til resultatene.

Hva er det lureste knepet du har gjort for å få en bedre hverdag?

Å lære meg til å prøve å kaste dokumenter/artikler som i seg selv kan være interessante, men som jeg vet at jeg heller ikke vil få tid til å lese siden.

Når synes du at du gjør viktig legearbeid?

Selv i denne jobben er det mange felles-trekk med praksis, et viktig arbeid er å være tilgjengelig rådgiver når noen har kommet i en vanskelig situasjon.

Når lo du på jobben sist?

Min humor er godt utviklet og jeg ler litt nesten hver dag.

Hvilket ord i den medisinske hverdagen er du mest lei? Hvorfor?

Finansieringssystemer, fordi det sjeldent omfatter begrepet finansiering men bare redusert kostnadsdekning.

Hva ville du gjøre annerledes hvis du startet en ny praksis/ i en ny jobb?

Hvis jeg skulle starte praksis nå måtte jeg nok først rehabiliteres, deretter ville jeg nok vektlegge mer systematisk registrering av pasienter og behandlingstiltak.

Hva er stikkordene for din favoritpasient?

En pasient som søker meg fordi han/hun tror at jeg som lege kan hjelpe.

Hva gjør du om fem år?

Godt spørsmål!

Hvilken person i norsk helsevesen kunne du tenkt deg å bli stående fast i skiheisen med? Og hvorfor?

Det er avhengig av været, men en godvårsdag kunne jeg godt tenke meg en prat med finansministeren om finansieringen av helsevesenet.

Du er helseminister for én dag – hvilke to oppgaver ville du løse først?

Det er nok begrenset hva man rekker over i løpet av bare en dag, men å starte med en skikkelig grunnlagsfinansiering av spesialisthelsetjenesten og legge bedre til rette for interkommunale legevaktsentraler vil være to viktige områder.

Hva ønsker du mer av i Utposten?

Jeg er vel ikke den egentlige målgruppen for Utposten, så derfor lar jeg meg mest imponere av det engasjementet som utøves av mange gjennom Utposten.

Hva blir bedre i primærmedisin i fremtiden?

Faglig tror jeg at legene vil merke at det blir enklere å etablere et godt behandlingstilbud til pasienter med psykiske lidelser.

Hva håper du at du skal gjøre før du blir gammel?

Å få lest bøkene Homer og Snorre.

Ønsker dine venner at du skal bli mer rampete eller mer skikkelig?

Jeg tror mine venner aksepterer meg som jeg er, og jeg har nok et potensial i begge retninger.

Hvilken kollega utfordrer du til å la seg portrettere «I forbifarten» i neste nummer av Utposten?

Olgeir Haug på Snåsa.

TABLETTER, filmdrasjerte: Hver tablet inneh.: Valsartan 160 mg, hydroklorotiazid 12,5 mg, hjelpestoffer.

Fargestoff: Rødt jernoksid (E 172), titandioksid (E 171).

Indikasjoner: Hypertension når monoterapi med angiotensin II-antagonist ikke har gitt tilstrekkelig effekt. Dosering: Individuell dossettning med de enkelte komponenter anbefales. Når det anses klinisk hensiktmessig kan skifte fra monoterapi til fast kombinasjon vurderes. Diovan Comp Forte kan gi til pasienter der blodtrykket ikke er tilstrekkelig kontrollert med Diovan 160 mg monoterapi. **Anbefalt dose:** 1 tablet daglig. Maks. antihypertensiv effekt oppnås vanligvis innen 2-4 uker. **Elder:** Brukes på samme måte som hos yngre pasienter. **Barn:** Sikkerhet og effekt av Diovan Comp Forte er ikke dokumentert hos barn (< 18 år). **Nedsatt nyrefunksjon:** Det er ikke nødvendig med dosejustering hos pasienter med mild til moderat redusert nyrefunksjon (kreatinin clearance ≥ 30 ml/minutt). **Nedsatt leverfunksjon:** Valsartanindusert bør ikke overstige 80 mg hos pasienter med mild til moderat nedsatt leverfunksjon uten kolestase. Diovan Comp Forte bør derfor ikke brukes hos disse pasientene. Diovan Comp Forte kan tas uavhengig av måltid og bør tas med væske.

Kontraindikasjoner: Overfølsomhet overfor valsartan, hydroklorotiazid, andre sulfonamiddervarer eller noe av hjelpestoffene. Graviditet og amming. Alvorlig nedsatt leverfunksjon, bilær cirrhose og kolesztase. Alvorlig nedsatt nyrefunksjon (kreatinin clearance < 30 ml/minutt), anuri, øre og pasienter på dialyse. Refraktær hypokalemii, hypotonemi, hyperkalemii og symptomatisk hyperurikemi.

Forsiktighetssregler: Tiazider øker renal utskillelse av kalium. Forsiktighet må derfor utvises ved samtidig bruk av legemidler som påvirker kaliumnivået. Hyppig kontroll av serumkalium anbefales.

Behandling med tiazider er assosiert med hypotonemi, hypoklorolemisk alkaloze, hypomagnesemi og hyperkalemii. Regelmessig kontroll av serumelektrolytter anbefales. Pasienten skal behandles med tiazider bør observeres med tanke på kliniske symptomer på væske- eller elektrolyttforstyrrelser (tør munn, torste, svakhet, letargi, sovnighet, rastloshet, muskelsmerter/kramper, slapp muskulatur, hypertonji, oliguri, tåkykard, kvæmangell eller oppkast). Ved alvorlig hypotonemi og/eller væskemannet, f.eks. hos pasienter som behandles med høydos diseratika kan det i sjeldne tilfeller oppstå symptomatisk hypertonus etter behandlingsstart med Diovan Comp Forte. Elektrolytt og/eller væskemannet bør korrigeres for behandlingsstart. For pasienter hvor nyrefunksjonen er avhengig av aktivitet til renin-angiotensin-aldosteronsystemet, f.eks. hos pasienter med alvorlig hjertesvikt, er behandling med ACE-hemmere assosiert med oliguri og/eller progressiv azotemi, samt i sjeldne tilfeller akutt nyrefiskvit. Bruk av Diovan Comp Forte hos pasienter med alvorlig hjertesvikt er ikke kjent. Da preparatet kan assosieres med svekket nyrefunksjon, bør Diovan Comp Forte ikke brukes hos disse pasientene.

Sikkerhet ved bruk av Diovan Comp Forte hos pasienter med unilateral eller bilateral nyrearteriestenosé eller unilateral stenosé med én gjenværende nyre er ikke undersøkt. Preparatet bør derfor ikke brukes hos disse pasientene. Det foreligger ingen erfaring med bruk av Diovan Comp Forte hos nyretransplantede pasienter, og preparatet bør derfor ikke brukes hos disse pasientene. Pasienter med primær hyperaldoosteronisme bør ikke behandles med Diovan Comp Forte. Særskilt forsiktighet bør utvises hos pasienter med aorta- eller mitralstenose eller hypertrofisk kardiomyopati. Tiazider kan forverre eller aktivere systemisk lupus erythematosus. Valsartan reduserer blodtrykket mindre effektivt hos negroeide pasienter sammenlignet med ikke-negroeide pasienter, i likhet med ACE-hemmere og andre angiotensin-II-respator antagonister. Tiazider kan påvirke glukosetoleransen, øke seruminnhold av kolesterol, triglyserider- og urinsyre. Forsiktighet bør utvises hos pasienter med tidligere overfølsomhetsreaksjoner overfor andre angiotensin-II-respatorantagonister. Overfølsomhetsreaksjoner overfor hydroklorotiazid er mer sannsynlig hos pasienter med allergi og astma. Svimmelhet og tretthet kan oppstå ved bruk av Diovan Comp Forte. Det anbefales derfor å utvide forsiktighet ved billkjøring eller betjening av maskiner.

Interaksjoner: Diovan Comp Forte kan øke den hypotensive effekten av andre antihypertensiva.

Samtidig bruk av ACE-hemmere, tiazider og litium er rapportert å gi reversible økninger i serumlitium og toksitet. Monitoring av lithiumkonsentrasjoner anbefales. Samtidig bruk av kaliumtilskudd, kaliumsparsende diuretika, salterstatinene som inneholder kalium eller andre legemidler som kan føre til øk kaliumnivå (ACE-hemmere, heparin, ciklosporin) bør skje med forsiktighet og hyppig kontroll av kaliumnivået. Ved samtidig bruk av Diovan Comp Forte og legemidler forbundet med kaliumtap og hypokalemii (f.eks. kaliumrike diuretika, kortikosteroider, laksanta, ACTH, amfotericin, carbonoxolon, penicillin G og salisylsyre og dets derivater) bør kaliumnivået kontrolleres. Regelmessig kontroll av serumkalium samt EKG anbefales når Diovan Comp Forte gis sammen med legemidler som påvirkes av endringer i serumkalium (f.eks. digitalglykosider, antiarytmika) samt legemidler som induserer torsader de pointes (f.eks. enkelt klasa Ia og III antiarytmika, visse antiipsykotika mfl.). Tiazidindusert hypokalemii eller hypomagnesemi kan føre til digitalis-duserte hjertearytmier. Administrering av tiazider sammen med vitamin D eller kaliumsalter kan potensiere økning av serumkalium. Samtidig bruk av betabloktere og tiazider kan øke risikoen for hyperglykemi. Tiazider kan øke den hyperglykemiske effekten av diazoxid. Det kan være nødvendig med dosejustering av perorale antidiabetika samt insulin ved samtidig bruk av Diovan Comp Forte. Dosejustering av visse giktmidler som probencid, sulfapyrazon og allopurinol kan være nødvendig da hydroklorotiazid kan øke seruminnhold av urinsyre. Bruk av tiazider kan øke insidensen av hypersensitivityreaksjoner mot allopurinol, øke risikoen for bivirkninger forårsaket av amantanid, og redusere renal utskillelse av cytotoxiske legemidler, samt potensiere deres myelosuppressive effekter. Samtidig behandling med ciklosporin kan øke risikoen for hyperurikemi og urinsyregjektlignende komplikasjoner. Effekten av katekolaminer/pressor-substanse som f.eks. noradrenalin og adrenalinen kan reduseres ved samtidig bruk med Diovan Comp Forte. Det er rapportert om hemolytisk anneli ved samtidig bruk av hydroklorotiazid og metyldopa. Antikolinerge legemidler som f.eks. atropin og biperidien kan øke biotilgangenhet til tiazider. Absorpsjonen av tiazider reduseres av kolestyramin og kolestipol. Samtidig administrering av ikke-steroid antiinflammatoriske midler (NSAIDs) kan svekket effekten av tiazider. Samtidig hypovolemi kan inducere akutt nyrefiskvit. Tiazider potenserer virkningen av curarederivarier. Samtidig bruk av tetracykliner (trølig ikke relevant for doxycyclin) og tiazider øker risikoen for tetracyklindusert økning av urea. Forverring av ortostatisisk hypotensjon kan forekomme ved samtidig bruk av tiazider med alkohol, anestesismidler og sedativa.

Graviditet/Amming: Se Kontraindikasjoner. **Overgang i placenta:** Angiotensin-II-antagonisten kan gi fosterskader/dod lignende det som er sett med ACE-hemmere gitt til gravide kvinner i 2. eller 3. trimester. Hydroklorotiazid krysser placentan og intruterin eksponering for tiazider er assosiert med fetal eller neonatal trombocytoopeni, samt andre bivirkninger som også oppstår hos voksne. **Preparatet bør derfor ikke brukes ved graviditet.** Hvis graviditet oppdages under behandling, bør behandlingen avsluttes så raskt som mulig. **Overslag i morsmek:** Det er ikke kjent om valsartan utskilles i morsmek. **Preparatet skal ikke brukes under amming.**

Bivirkninger: **Hypotone i overslag:** **Gastrointestinale:** Diær, Luftveier: Nasofaryngitt, Ørvige: Tretthet, Mindre hypotone: Gastrointestinale: Kvalme, dyspepsi, magesmerter, Luftveier: Øvre luftveisfremkallinger, rhinitis, høste Metaboliske: Økt serum urinsyre, kreatinin og bilirubin, hypokalemii, hypotonemi, Muskul-skjelletsystemet: Smerte i ekstremitetene, artritt. Neurologiske: Svimmelhet, Sirkulatoriske: Brystsmertar, Syn: Synsflyktninger, Urogenitale: Urineveisfysjoner, hyppig vanløftning, Ørvige: Virusinfeksjoner, Sjeldne (<1/100): Blod: Trombocytopeni, anemi, Hud: angioedem, utsett, kloe, vasculitt. Muskel-skjelletsystemet: Myalgi, myastenia. Sirkulatoriske: Hypotensi, hjertearytm. Ørvige: Tinnitus, svettning, ødem, blodning, alopesi, overfølsomhets- og allergiske reaksjoner, serumsyke. Se for øvrig preparatnotater for preparater med innhold av kum valsartan eller hydroklorotiazid.

Overdosering/Forgiftning: Erfaring med overdosering, mangler. Utalt hypotensi med svimmelhet kan imidlertid forevntes. Pasienten bør da legges i horisontal stilling og elektrolytt- og væsketilførsel bør gis raskt. En overdosering med hydroklorotiazidkomponenten kan medføre kvalme, sovnighet, hypovolemi og elektrolyttforstyrrelser assosiert med hjertearytmier og muskelskramp. Behandling avhenger av tidspunkt for inntak, type og alvorlighetsgrad av symptomene. Det er viktig å stabilisert den sirkulatoriske tilstanden. Pasienten bør gis tilstrekkelige mengder aktivt kull. Valsartan fjernes ikke ved hemodialyse. Eliminasjonen av tiazider kan økes ved dialyse.

Egenskaper: **Klassifisering:** Angiotensin II-reseptor (type AT1)-antagonist og tiaziduretikum. **Virkningsmekanisme:** Valsartan bindes selektivt til AT1-reseptorer og blokkerer alle fysiologisk relevante virkninger av angiotensin II. Hydroklorotiazid øker diuresen ved reduksjon av plasmavolumet, med følgende økning i plasmaproteinaktivitet, økning i aldosteronsekresjon og redusert serumkalium.

Samtidig administrering av valsartan vil reversere kaliumtaptet assosiert med tiazider. Med valsartanbehandling oppnås antihypertensiv effekt innen i løpet av 2 timer, hos de fleste pasienter og maks. blodtrykksredusjon oppnås i løpet av 4-6 timer og varer i minst 24 timer. Ved gjentatt dosering vil maks. blodtrykksredusjon vanligvis oppnås i løpet av 2-4 uker og denne effekten opprettholdes ved langtidsbehandling. Valsartan reduserer blodtrykket uten påvirke hjertefrekvensen. Kombinert med hydroklorotiazid oppnås en signifikant tilleggsseredusjon av blodtrykket. Valsartan inhiberer ikke ACE (kinase II) som omdanner angiotensin I til angiotensin II og degraderer bradykinin. Det forventes derfor ingen potensiering av bradykininrelaterte bivirkninger som f.eks. torrhoste. **Absorpsjon:** Valsartan: Raskt. Gjennomsnittlig absolutt biotilgangenhet er 23%. Hydroklorotiazid: Raskt. Absolutt biotilgangenhet er 60-80%. Samtidig matintakk medfører ingen klinisk relevant endring i effekt.

Proteinbinding: Valsartan: 94-97%, hovedsakelig til albumin. Hydroklorotiazid: 40-70%, hovedsakelig til albumin. **Fordeeling:** Valsartan: Distribusjonsvolvo-lum ca. 17 liter. Hydroklorotiazid: Tilsynelatende distribusjonsvolvo 4-8 l/kg. **Halveringstid:** Valsartan: Ca. 9 timer. Hydroklorotiazid: 6-15 timer. **Utskillelse:** Valsartan: Hovedsakelig uforandret via galla og urin. Ved normal glomerulusfiltrasjon står renal clearance for ca. 30% av totalclearance. Hydroklorotiazid: Mer enn 95% utskilles uforandret i urinen.

Pakning og priser: Datopakn.: 28 stk. 277,20, 98 stk. 903,30.

Sist endret: Basert på SPC godkjent 25.03.2004

Referanse: 1. Etter: Mallion J-M et al. Blood Pressure 2003;12 (suppl 1):36-43.

